

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezek, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejem za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznalila plačuje se od četrstopenje petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenstvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upriavništvo naj se olagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 18. septembra.

V Berolini sedaj ugibljejo, ali bode car vrnili lanski cesarjev pohod v Peterburg, ali ne. Večkrat se je že napovedaval dan carjevega prihoda, a vselej se je pokazalo, da so se motili. Ko je nastopil sedanji cesar Viljem, mislili so nemški diplomatje, da je prišel pravi čas, da se obnovi staro prijateljstvo z Rusijo. Cesar je hitel v Peterburg, kjer je bil seveda prijazno vsprejet. Zažljene posledice tega pohoda so pa izostale. Na politiko ni imel najmanjšega upliva, kakor se je pokazalo. V Rusiji zgubili so vse zaupanje do Nemčije in vse prizadevanje Nemcev za rusko prijateljstvo je zaman. To se pač dobro vidi iz tega, da car tako dolgo s pohodom nemškega vladarja odlaša.

Trditi ne moremo, da bi car ne pohodil še letos cesarja Viljema, to je pa gotovo, da pohod ne bude imel nobenega političnega pomena, naj bode že tedaj knez Bismarck v Berolini ali pa ne, temveč bode le akt uljudnosti. Tudi v Berolini so se že prepričali, da se ne da več pridobiti rusko prijateljstvo. Zaradi tega pa Nemčija tako išče zaveznikov. Cesar sam je potoval v Anglijo, da bi to državo pridobil proti Rusiji, v Carigradu pa deluje nemška diplomacija, da bi se pridružila Turčija tripelialiance. Še celo Španijo bi radi pridobili, pa ne gre. Bismarck na stare dni nema več posebne sreče.

Dosedaj je bila navada, da je nemški cesar na imendan ruskega carja pri slovesnem obedu napis na zdravje carja ruskega. Letos je pa izostal ta slovesni obed, torej tudi napitnica. To je tem pomembnejše, ker tudi pri banketu, ki ga je ta dan dal ruski veleposlanik Šuvalov, ni bila zastopana diplomacija nemška. Pri tem obedu bil je jedini pruski gost general Werder, bivši vojaški pooblaščenec v Peterburgu. Ta dva dogodka gotovo nesta slučajna, temveč jasno kažeta, kako sta se že odstupili Rusija in Nemčija, da so si v Berolini že odrekli vsakemu upanju, da bi še kedaj so obnovili staro prijateljstvo z Rusijo, kateremu jedino se ima Prusija zahvaliti, da je tako mogočna postala. Sedanji ruski car je trdno preverjen, da bi zveza z Nemčijo Rusom bila le škodljiva in neče ničesar več slišati o njej.

Ni čudno torej, da občinstvo v Berolini že trdno veruje, da se je že sklenila zveza mej Ru-

sijo in Francijo. Vsaj so russki generali letos posebno radi pohajali Francijo in sedaj se nakrat govorji, da carjevič pohodi razstavo francosko. Ta vest sicer še ni prav gotova, a vendar se jako odločno zatrjuje celo v russkih listih. „Nord“ se tudi peča s to vestjo in je ne oporeka. Ta oficijozni list celo pristavlja, da se Rusiji ne more zameriti; če skaže svoje simpatije Franciji sedaj, ko se shajajo vladarji, da s tem pokažejo mejsebojne simpatije. „Nord“ celo pravi, da različna vladavina ne more ovirati Rusije, da bi Franciji ne skazala svojih simpatij, kajti vsak narod ima pravico do take vladavine, kakor mu ugaja.

Pred nekaterimi meseci so russki vladni krogi pač drugače sodili o republiki in francoski razstavi. Listi, ki so v zvezi z dvornimi in vladnimi krogi russkimi, tedaj neso prikrivali nikakor mržnje proti republiki. Naravnost so pa grajali, da se hoče z razstavo slaviti spomin velike francoske revolucije. Russki veleposlanik se ni udeležil otvorjenja razstave, temveč je celo ostavil Pariz. Sicer se tudi veleposlaniki drugih držav neso udeležili otvorjenja razstave, pa so se vsaj njih tajniki, če tudi ne oficijalno, a Rusija ni poslala k otvorjenju nobenega diplomatskega zastopnika.

V Rusiji se tedaj niti misliti ni moglo, da bi kak član carske rodbine pohodil razstavo. Sedaj pa niti vladni listi ne taje, da se resno razpravlja o tem, da pojde carjevič sam v Pariz. Gotovo so važni uzroki morali uplivati, da se je tako premeno mnenje russkih odločilnih krogov glede Francije.

Ne mislimo sicer, da se je sklenila že zveza med Francijo in Rusijo, a vsekakso so Rusi že premagali pomislike proti tej zvezi. Zveze sklepati pa se sedaj ni kazalo, ker bodo še le volitve in je mogoče, da pride do kacih sprememb na Francoskem. Če pa po volitvah zmerni elementi bodisi monarhi stični ali republičanski dobe tako prevago, da se bodo mogla osnovati kaka trdna vlada, pa skoro ni dvojbe, da se začno pogajanja zaradi zveze. Seveda z vladami, o katerih se gotovo ve, da bodo vladale le nekaj mesecev ali pa tudi nekaj tednov se zveza sklepati ne more. Od izida volitev je zatorej mnogo zavisno, kako se uravnajo odnosa med Francijo in Rusijo.

Pa naj se stvari zasučajo kakor koli, toliko je gotovo, da se Rusija več z Nemčijo sprijaznila

ne bode. Če s Francijo tudi le zveze ne sklene, bodo pa vendar druga drugi pomagali, kadar pride do evropske vojne, ker k temu ju bodo silila lastna korist. To dobro vedo vsi nasprotniki Rusije in Francije in zatorej tudi po listih večkrat primerjajo vojno moč Rusije in Francije z vojno silo tripelaliance. Tak je sedanji evropski položaj in ga shodi vladarjev nič spremeniti ne morejo. Rusiji in Franciji ne ugaja nemška hegemonija v Evropi in bodo pa vendar gledali, da je naredita konec, to bodo tudi dosegli prej ali slej. Nobena evropska vlast ni mogla dolgo ohraniti hegemonije in je tudi Nemčija ne bode, vse umetne zveze jo ne bodo otele osode, ki jo čaka.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. septembra.

Nemci že preté, da bodo ostavili državni zbor, ako bi se cesar dal kronati za češkega kralja in bi se skušale obnoviti pravice češke krone. Zaradi tega se jim sedaj pač še ni treba preveč vznemirjati, ker sedanja vlada se za kronanje ne bode odločila tako hitro. Grof Taaffe še dosedaj ni nikdar kazal posebne naklonjenosti Čehom.

Deželni zbor hrvatski, ki začne zborovanje dne 1. oktobra, bodo zboroval do konca leta, torej cele tri mesece, kakor je zakonito določeno. Onim poslancem, ki imajo posestva, bi bilo ugodnejše, da bi se deželni zbor sešel nekaj dnij pozneje, da bi bila poprej končana trgata.

Vnajanje države.

Vsprejema kraljice Natalije se ne bodo udeležili regenti, ministri in drugi državni dostojanstveniki srbski. Zmatrali jo bodo le za privatno osobu. Priredile je bodo le vsprejem srbske dame. So proge regentov, ministrov in drugih visocih dostojanstvenikov delajo velike priprave za vsprejem, in bodo, kakor je pričakovati, tako le.

Bolgarska vladna stranka je s Stojanovim veliko izgubila. Pokojnik je bil velik sovražnik Rusije in odločen pristaš Stambulova. Njegovo truplo bodo prepeljali v Sofijo, kjer bodo slaven pogreb. Sporazumljeno je, da Rusijo in Bolgarijo bodo pa sedaj ložje doseči, ko ni več Stojanova. On je s svojim uplivom mnogo oviral Stambulova, da se ni bolj nagibal na rusko stran. Zguba Stojanova bodo najbolj čutil Koburžan, ker bodo nasprotniki njegovi sedaj dobili več poguma.

„Obzor“ piše o solidarnosti balkanskih narodov tako-le: V vsej zgodovini jugoslovanstva

Razsvetimo, seljaci! — Tu niti dobro ne vidišmo! — Naj nas pomnijo v Domašicah! — Naj živi svoboda! — Naj pogine tlaka! — Vrag vzemi gasode, kakor tega-le!

Čez malo časa vzdignili so se nad dvorom plameni — morebiti prvi v vsem Podlesji za kmetskega upora. V cerkvenem stolpu zvonili so, a jedva pet minut. Seljaki pognali so zvonikarja, vrvi pri zvonovih odrezali, zvone iztaknili in iz Domašic priklopilo se jih jim je še sto.

Dvorec gorel je s plamenom.

Vendar se ni ne jedna roka dvignila, da bi gasila.

Na pokopališči na levem strani pri vratih stal je mož mahaje z zarjavelo sabljo nad belo glavo in dobro se je čul v praskotu plamena, civiljenji psov in rujojenji živine njegov grmeči glas.

Ustani Marijca! — Ustani! Poglej! Gospod oskrbnik slavi svatbo. — Ihu! Tvoj otec mu jo je napravil! — Vstan! — Vstan! Pojděš mu za spletenko, eh — kaj za nevesto. Če si mu bila takrat dobra, čemu bi mu ne bila danes? — Le še tovariši! — Naj sveti po celiem Podlesji!

LISTEK

Blodne duše.

Roman.

Češki pisar Václav Beneš-Třebízský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XVIII.

(Dalje.)

„Gospod oskrbnik! —

Rozhoda stresel je spečega, da je stol zaskripal.

„Ustanite! — Dan je že, beli dan! — Pojdimo na tlako! —

„Gospod oskrbnik se je naglo prebudil.

„Mušketir! — Vohanka! —

„V kozolci je, gospod oskrbnik! —

„Pristav! —

„Postal vam je nezvest! —

„Črednik — mlatič — orači — —! —

„Ne mogo se niti ganiti! — Ali me še poznate, gospod oskrbnik? Tako le kakih dvajset let se že nisva videla! — Metljar Rozhoda sem! —

Oskrbnik je najedenkrat prebledel in se opotekel. A takoj se je zavedel.

„Česa hočeš od mene? —

„Kar si mi vzel... Ali ne pomniš več? —

Rozhoda pristopil je prav k oskrbniku.

„Dobro me poglej! Otec Martinov sem. Saj se ga boš spominjal. Takrat poslal si za mojim sinom pse v gozd. In ko so ga ujeli, nisi li bil ti oni, ki ga je bil ukazal odpeljati v lancih k okrajnemu uradu, da bi mu izprashili suknjo? Potem si uničil njegovo nevesto in jo spravil v grob. Jaz tudi nisem videl sina od takrat, pribajam pa danes s taboj poračunit stvar.“

Gospod oskrbnik pa se je v istem trenotku zavedel, da je na zemlji.

Metljar Rozhoda imel je danes dvojno silo v desnici. V spomin vračali so se mu minoli časi v najživejših baryah, danes jih v dvajsetih letih prvič ni izganjal iz glave in danes jih v dvajsetih prvič ni dušil v spominu. In letele so mu tudi po glavi divje kakor vihra, razgrajajoč kakor furija in s strašnim sikanjem, kakor tolpa kuščarjev, dokler se ni nasmejal v najstrašnejšem krohotu.

poslednja stoletja ni ničesar tako žalostnega, kakor odnošaji mej Bolgari in Srbi in pa, da se prvi popolnoma udujajo tujemu uplivu. To je temna pega v zgodovini slovanskega juga, ki ovira Jugoslovane, da ne naredi nobenega koraka dalje. Naši sovražniki si pred vsem prizadevajo, da bi nas sprli, in mi se zato ne sporazumemo, dasi za vse te razpore ni nobenega pravega uzroka. Ni dvojbe, da Bolgare hujskajo od tuge strani, in da bodo še dolgo orodje tujega upliva in tujih interesov. Mi s tem ne mislimo plemenitega naroda bolgarskega, temveč one mogotice, ki so s silo vzeli oblast v roke in sedaj govoré v imenu naroda. Če se je Srbija emancipovala tuje politike, zakaj bi se je Bolgarija ne mogla? Balkan Balkancem rekel je Gladstone. Nekateri državni pa hočejo samostojnost balkanskih narodov rabiti za kinko za svoje hegemonične težnje ter v istini balkanskih narodov se posluževati le kot pripravno orodje za politične in gospodarske interese svoje ter jih spreti z njihovim naravnim zastitnikom Rusijo. V resnici se sedaj na Balkanu borita mej sabo dve smeri — jedna je narodna, druga protinarodna. Dokler balkanski narodi ne bodo jedini, bode Balkan vedno prizorišče tujih uplivov. Balkanski narodi naj bi si podali roke, če pride do vojne, se zložni postavili za domovino, svobodo in narodno politiko". — Bukureški "Romanul" pa svari Bolgare, da naj nikar ne rušijo solidarnosti balkanskih narodov. Balkanski narodi ne bodo nič dosegli, če neso jedini. Če dva izmej njih nesta jedina, nema nikdar kak drug balkanski narod od tega koristi, nego le tujec. Evropa mora videti, da smo vsi balkanski mali narod jedini v misli. Svobodo in nezavisnost za vsacega izmej nas! Zakaj bi Bolgari složno ne postopali s Srbi? Vladarja, ki sta se predrnila brate proti bratom vesti v boj, zgubila sta prestola. Ne verujemo, da bi hotel kak resen državnik v Srbiji ali Bolgariji ti deželi na bujskati na boj druga proti drugi. To bi bil zločin, madež, ki bi vedno kazil njega spomin. Stvar Srbije in stvar Bolgarije sta pravični in Evropa ne bode ničesar mogla storiti proti njima, da sta jedini. Nejedini gresta pa nepreračunljivim dogodkom naproti. V jedinosti in le v jedinosti moreta doseči narodne smotre svoje.

Turčija pomuožuje v Evropi svoje čete ob bolgarskej in srbskej meji, v Aziji pa v Armeniji. Turški državniki nemajo zadosti zaupanja, da bi se ohranil mir, zaradi tega se pa hočejo pripraviti za vse slučaje.

Voljni shodi na Francoskem se za republičane ne vrše posebno ugodno. V več krajih si republičanski kandidati niti shodov sklicati ne upajo iz strahu pred nasprotniki republike. Kako bodo volitve izpale, se ne more še nič vedeti. Republičani se nadajo, da dobé večino, monarhisti tudi. Najbrž nova zbornica ne bole imela take večine, da bi se mogla sestaviti trdna vlada. Če bodo republičani imeli večino, bodo nastal razpor mej oportunisti in radikalci in se nobena vlada obdržati ne bodo mogla. Če pa monarhisti dobé večino, bodo se pa jeli mej sabo prepirati, ali naj se obnovi kraljestvo ali cesarstvo. — Boulangistična stranka postavila je v 118 volilnih krajih republičanske, v 141 volilnih okrajih monarhistične kandidate, v 317 okrajih pa ni postavila kandidatov.

Dopisi.

S Ptujja 18. septembra. [Izv. dopis.] V četrtek dne 12. septembra t. l. slavili so Slovenci iz Ptujskega mesta in okraja v starodavnem Ptui redko slavnost petindvajsetletnice Ptujke čitalnice. Vzlič temu, da se je slavnost iz posebnih ozirov v delovnik vršila, sešlo se je vender lepo število gostov — slaviteljev, večjidel razumnikov vseh stanov od blizu in daleč, prisrčno pozdravljati njo in iskreno

Seljaki v vasi utihnili so za hip. Pogledi vseh upirali so se k pokopališču.

Stari mož grebel je z obema rokama sneg na grobu, na katerem so bile pohojene osehole koprive in vel slak.

"Ihuu! — Seljaci, fantje, vriskajte! — Kdaj že nismo bili tako veseli!"

Seljake prehajal je mraz. Videti je bilo, kakor da so za trenotek pozabili, da gori dvorec, da so ga sami zapalili, da so v dvorci gospod oskrbnik in skoro vsa družina zvezani ...

"Marijica spi trdo, niti ne gane se! In moj Martin Bog ve, kje gniye. Moral bi si pretrgati grlo, da bi oba prikljal, a potreboval ga bom še! — Naprej! Dalje tovariši! Kakor vojaci ... Ne pomilujte nikogar! Vas tudi nihče ne pomiluje! — Ne ozirajte se na nikogar! Na vas se tudi nihče ne ozira! Naprej, seljaci! — Na Kounov! Tam bomo do jutra! Tam so tudi dobrí! .. Ti, dekle, pa tu tiho počivaj. In ti, sin moj, za lesom — z Bogom!"

Metjar Rozhoda stal je že čez nekoliko minut v sredi mnogobrojne tolpe upornikov, kakor bi se ne bilo ničesar prigodilo.

častitat njej, ki je v burnih časih v sredi mej od politične strasti in oslepjenosti zavoženimi najzagrizenjšimi nasprotniki vedno s krepko roko kvišku držala narodni prapor, branila in hraniła narodove svetinje, gojila in širila narodno zavest, vzbujala narodni ponos, užigala in netila narodno ljubav!

Dasi je bilo slavljeni četrstoletje za našo Čitalnico osodepolno in ozbilno, dasi je bila pretekla petindvajsetletna doba njena polna neprestanih bojev, najhujših preganjaj in najbridkejšega trpljenja; vendar je vse te in jednake ovire krutega nasilstva in sovražnih spletk srečno in zmagonosno premagala ter stoji dandanes v svojem "Narodnem domu" kot prava trdnjavica z neustrašno in pogumno posadko na sredini ponemčenega in požidovljenega Ptuja. Čitalnica v Ptui samem ni nobenih tal pridobil, temveč zgubila — če tudi v njej prijene besede in veselice ne zaostajajo za onimi v kazini, ampak jih v marščem prekašajo, — sme vendar na sedanje svoje uspehe ponosna biti!

Omisila si je "Narodni dom", prvi na slovenskem Štajerskem, osnovala "Slovensko pevsko društvo", ustanovila "Posojilno in branilno društvo", izvila tujcem, posilinemcem in raznim privandravcem za vselej okrajni zastop ter s tem izpodbila in izpodmakinila tla pogubnemu delovanju zloglasnega nemškega šulverajna, vzbudila v slovenskem kmetu narodni čut in mu ucepila slovensko zavest, o čemer glasno pričajo brezobzirne borbe za okrajni zastop in jednoglasne izvolitve narodnih zastopnikov v državni in deželni zbor v zadnjem desetletju.

Rekel bi, da je previdnost božja vodila in blagoslovila dosedanje čitalnično delovanje v minolih 25 letih, da ni v najhujših časih, ko je bila takoreč brez strehe in vsakoršnega zavetja, obupala nego v nejednakem boji vtrajala; zato pa je bilo tudi tako umestno, da se je svečanost pričela s slovesno sv. mašo, katero je služil čast. g. o. Grobelnik ob polu jednajsti uri z veliko azistencijo v minoritski cerkvi in pri katerej so pevci izborno peli lepo Miklošičeve mašo.

Ob polu dvanajsti uri je bilo v čitalniški dvorani v "Narodnem domu", na katerem so plapolale tri velikanske zastave, slavnostna seja, pri katerej se je nalač za to slavnost tiskana knjižica: "Zgodovinske črtice o "Narodni čitalnici v Ptui" mej čitalničarje in častite goste delila. Pozdravil je s prisrčnimi besedami navzoče čitalnični predsednik gospod dr. Jurtela, zaklical: "Dobro došli!" dragim gostom iz Maribora, Ormoža, Ljutomera in Hrvatske, pozdravil iskrene navzoče najstarejše čitalničarje gg.: Meška, dr. Petovarja, Raispa, Planinšeka, Mašl in dr., slikal s krepkimi potezami 25letno čitalnično trpljenje in življenje in se konečno z ganljivimi besedami spominjal umrlih čitalničarjev: dr. Avg. Čučka L. Hermana, dr. Janez Vošnjaka, Raiča, dr. Gregoriča, Urbanca in preblage čitalnične dobrotnice gospe Jurce, ter okončuje svoj govor, navzočim na srce polagal, da bi se v prihodnje vsi brez razločka stanu v bratovski ljubezni Čitalnici oklepali.

Ob jedni popoludne je bil v čitalniški gostilni banket, katerega se je udeležilo 85 osob, po večini častnih duhovnikov. Izmej mnogih naudušenih z burnimi živoklici vsprejetih zdravic in napitnic navedem naj naslednje: — dr. Jurtela dragim gostom in prelepi slogi, ki vlada mej vsemi stanovi na slo-

"Zdaj smo že začeli, batí se ne smemo — ne bomo!"

Čez polu ure bile so v Domačicah sredi vasi le še tolpe žen, otrok in starcev.

"Kaj bo iz tega, moj Bog!"

"Mati Božja, Področavska!"

"Sodnji dan! — Videli bodete!"

"Vaš mož je tudi ž njimi? — Prosila sem otca na kolenih, da bi ne hodil! — Ni in ni se dal pregovoriti!"

"Kaj bo iz tega? — Zlo, samo zlo! Polovili jih bodo, obesili, pozaprli, post eljali — to bo iz tega!" govoril je z resnim glasom osemdesetleten starec imajoč oči uprte v požar. "Isto bilo je iz tega tudi takrat! — Na vsakem odru stalo je mnogo let nekaj vešal več. Bil sem majhen deček, tako v letih vašega Martina, šli smo v Rakovnik na sejmenj. Pri mestu zagledal sem štiri čudne trame. "To so vešala!" rekel mi je otec. Na jedno iz njih obesili so pred tridesetimi leti tvojega strica. In stale so onu vse štiri do Marije Terezije.

Pred dvorcem čul se je najedenkrat hrup. "Ali je živ?"

"Malo osmojen, zgorela mu je kita!"

venskem Štajerskem, — gvardijan Hrtiš pokojnim in živim udom Ptujke čitalnice — dr. Gregorec v izbornem tričetrt ure trajajočem govoru: Slovenstvu, slovenskim čitalnicam in osobito Ptujki čitalnici, — profesor Kunstek narodnim zavodom, slovenskemu časnikarstvu in zjednjeni Sloveniji. — Kovačec s Hrvatskega slovenski gostoljubnosti in pobratimstvu mej Slovenci in Hrvati — dr. Jurtela prisotnim slovenskim akademikom — župnik Meško sedanjemu čitalničnemu odboru — akademik Korošak dr. Jurčeli in čitalničnemu odboru — učitelj Freuensfeld v prekrasnih besedah Raičevemu duhu — Kovačec, kaplan iz Hrvatske, Ptujki čitalnici proseč je nebeskega blagoslova. — Dr. Romil mejsebojni neskajeni bratovski slogi mej štajerskimi Slovenci, — dr. Jurtela presvetlemu cesarju.

Ob 4. uri se je začel koncert, ki je trajal do 7. ure. Tekmovali so mej seboj: izvrstna Šmarijska godba, izborni Ljutomerski kvartet: gospodje Herzog, Schneider, Freuensfeld in Sever; gospod nadučitelj Serajnik s svojima sinovoma in z gosp. Weixlerjem so igrali z umetniško dovršenostjo na goslih in violinčelu, priljubljeni Ptujki mešani zbor in moški zbor pod vodstvom g. učitelja Zopfa, pela sta ta dan tako točno in prekrasno, da ni bilo viharnemu rokoplosku ne konca ne kraja ter so se morale vse točke ponavljati.

Razen godbe, obsegal je koncertni program sledčeče točke: 1. "Jadransko morje" — svirali na goslih in violinčelu, g. Serajnik in dr. 2. "Mi ustajamo" — moški zbor. 3. "O mraku" — Ljutomerski kvartet. 4. "Nazaj v planinski raj" — mešani zbor. 5. "Pri zibel" — Serajnik in drugovi. 6. "Trobojnici" — moški zbor. 7. "Naše goré" — mešani zbor. 8. "Na planine" — mešani zbor. 9. "Mornar" — samospov dr. Bezjak. 10. "Slovo od lastovke" — mešani zbor. 11. "Opomin k petju" — mešani zbor. 12. "Planinska roža" — Ljutomerski kvartet. 13. "Nisem Nemec, dekle lepo" — Ljutomerski kvartet. 14. "Slovenska pesem" — moški zbor — solo gospoda dr. Bezjak in Porekar.

Ob 8. uri zvečer se je začel veseli ples, razjalo se je mej izvrstnim sviranjem Šmarijske godbe do ranega jutra; večji del občinstva pa se je zavabal in razveseljeval v prosti zabavi pri točni posrežbi z okusnimi jedili in fino pijačo pozno v noč v čitalniški gostilni. Želimo, da bi ostal ta lep dan vsem udeležencem v prijetnem spominu, nas pa spodbujal k nadaljnemu uspešnemu delovanju narodu v čast in korist?

Došli so nastopni telegrami:

Gorica. — Od daljne meje laške pozdravlja junaska sestro svojo Čitalnica Goriška.

Brežce. — Živila čitalnica! Živili zbrani udi in gosti! Brežki narodnjaki.

Ljubljana. — Živila vrla, danes vesela posadka v narodni trdnjavi! Dr. Gross.

Slovenska Bistrica. —

Da srečno v vek si zbirališče Krepostnih žen, krepostnih mož; Bog daj ti slavnih del torišče, Da vidla še slavnajih boš!

Brumen, Raktelj, Božan, Novak.

Celovec. — Srdačni živio kličejo. Vam k Vaši slavnosti z Vami za jednak pravice boreči se Celovški Slovenci!

Trije blapci prinesli so gospoda oskrbnika, Res, da je bil še živ, a še vedno kakor v omedlevici. Le težko dihanje svedočilo je, da mu metljari Rozhoda ni izgnal duše. Krenili so ž njim na ravnost na pašnik.

Od daleč čul se je temen šum, kakor kadar je velika voda. A za hip ni bilo slišati ničesar več. V vasi v Domačicah bilo je prazno, žene sedeče so v izbah s bčerami, brez pogovora, brez nobene besede in rudeči žar od dvorca dajal je njihovim obravnom nepopisan izraz. Podobne so bile žrtvam, ki se plašno stiskajo k zemlji, s krčevito stisnjениmi ustmi upirajo poglede navzgor, ko vidijo na njihove glave leteti nesrečo, kateri seogniti ne morejo, in ko že slišijo šumenje njenih kril, katere izganjajo na čelo ubožcem težke kaplje studenega potu.

Domašinski dvorec naznanjal je s krvavo zarjo na milje daleč, da je v Podlesji zlo in da bo še huje. Zgorel je popolnoma, ostalo ni inega, nego sulne kamenite stene. Hlapci, katerim se je posrečilo oprostiti vezij, rešili neso razve oskrbnika skoro ničesar, razven svojih skrinj in perila.

(Dalje prih.)

Ljutomer. — Cveti krepka sestra, goji in sejaj ljubezen do slovenske domovine kakor dosej! Živeli slavnostni udeleženci.

Ljutomerska čitalnica.

Celje. — Bog ohrani Ptujsko čitalnico še mnogaja leta kot glavno zaslomba slovanstva Dravskega pobrežja. **Miha Vošnjak.**

Celje. — Vztrajno delo, ki te je dičilo do zdaj, porok nam je lepše prihodnosti. Danes ti doni iz rodoljubnih src zaslужena slava!

Dr. Krašovec.

Vrantsko. — Blagor in blagoslov izlivaj Bog na tebe, nerazrušljiva trdnjava!

Ivan Gabršek.

Ljubljana. — Naprej ko dosle zastava Slave! Bog in narod! **Dr. Triller, dr. Žitek.**

Ljubljana. — Povodom praznovanja društvene 25letnice kliče čitalnici Ptujski in njenim slaviteljem od blizu in daleč naudušeni: Živila in živahno vela! **Čitalnica Ljubljanska.**

Žižkov. — Častitam prisrčno k Vašemu petindvajsetletnemu uspešnemu delovanju ter želim, naj ostane Ptuj uzor vsem štajerskim mestom!

Lego.

Ljubljana. —

Duh Hermana, Raiča nad nami naj plava;
Nasprotstva odnese pak jadrna Drava!

„Slov. Narod“.

Maribor. —

Slovencem vedno bila si središče,
Ostani vztrajno jim naprej svetišče!

Tiskarna sv. Cirila.

Spital ob Dravi. — Čitalničarji, čestilci 25letnice, Slovenci gromovito živeli izpod snežnih planin! **Hrašovec.**

Žužemberk. — Delaj uspešno še več petindvajset let rodu na čast, domovini v slavo!

Dr. Volčič, Ploj.

Celje. — (Telegram skažen.) Sestra ob Savinji častita Ptujski posestrini k slavnostnemu dnevu, žeče nej, da bode, kakor dozdaj v preteklih neugodnih nam časih, gojila slovensko zavest, živila za naprek, ko gledamo opravičenim upom v boljšo bodočnost, da bode krepka zaslomba narodnemu napredku. Bog živi Ptujsko čitalnico! **Čitalnica Celjska.**

Šmarje. — Vzbujaj, širi narodno zavest neumorno kot doslej še nešteta leta v prospeh milega naroda! Bodи nepremagljivi branik sovražnim navalom! **Podpis skažen.**

Iz Ozeljena 14. septembra. [Izv. dop.] Povedal sem že zadnjič, kakšna zmešnjava je bila pri nas pri mladih in pri starih, in da si je marsikatero neušečno moralo od njih požreti; a vendar misili ne smete, da ni bilo pri nas prav nobenega rodoljuba. Pač, saj je znano, da ni stvari tako pokvarjene, da ne bi se nahajalo kaj koristnega v njej. In tako so tudi takrat bili nekateri rodoljubi, ter sprevideli, da tako ne more, in tudi ne smeveč dalje biti.

V istem času se je v bližnjem Šempasu kaj lepo razcvitalo „bralno društvo“, in v to društvo so sklenili nekoi pristopiti kot udje; ali v sramoto našo moram tudi povedati, da nekaj časa so omahovali, ali bi, ali ne. Velika sreča je bila ta, da smo imeli tedaj v Šempasu kaplana gosp. Josipa Poljšaka vrlega rodoljuba, kajti on nas je spodbadal k temu ter nauduševal za narodno stvar.

Tako smo se neko nedeljo, — zbrali nekogi iz naše vasij, ter sli na povabilo društvenga predsednika v Šempas, kjer nas je pri seji društvo v sprejelo kot ude. Od tedaj se je pričelo mej nami drugačno življenje. No seveda, kopriv smo imeli dokaj, ki so nas spekale, kjer so le mogle; a tudi veselja smo uživali! Pridno smo prebirali razne časopise, za koje društvo na leto plačuje nad 40 gld., in poučne knjige, ki jih ima društvena knjižnica nad 400. Ali tudi drugo veselje smo tu uživali; tu smo slišali lepo ubrano petje, katero poučuje še zdaj Josip Žižmond organist, narodno in cerkveno; in tako smo imeli priliko slišati, in se priučiti mnogo, kar človeku bistri um in blaži srce.

No, zasramovanja nam tudi ni manjkalo. Bilo je l. 1881., ko smo napravili drušveno veselico v proslavo in spomin poroke pokojnega cesarja Rudolfa in Štefanie. Veselico napravili smo izborno, kar so dopuščale naše moći; občinstva je bilo mnogo domačega, kakor tudi zunanjega.

Ob 1/27. uri zvečer zagrme topiči v znamenje, da se je veselica pričela. Društveni pevci zapojo cesarsko himno, in — zdajci se začuje spodaj po

ulicah nesramno upitje in tuljenje divjih lahonskih popevk. In kateri so bili ti diletantje, da so se tako vedli?

Naši Ozeljanski, in Šempaski fantje so bili, kateri bi bili radi nas in društvo naše v žlici vode utopili; zbrali so se bili v ta namen v Peliconovi, (v Tuncovi) krčmi, ter zmenili se, da bodo nemir delali. Tako kakor so se ti sponašali, ne bili bi sposobni niti divji Irokezi! Ali veselica bila se je vršila venderle častno in dostojno.

Veselica se je končala v pravo zadovoljnost vseh pričujočih.

Tedaj stopi na oder g. B. S. tedaj učitelj v Šempasu, ter povabi uljudno domače, kakor tudi zunajne goste na skupno večerjo v krčmo Blaž Kumarja.

Mej tem, ko so se za potrebo okrepčali, se prijazno mej seboj pomenkovajo, prituli po cesti tolpa zgoraj popisanih divjakov, ter kvasio neko ostudno laško popevko, katere pa oni seveda neso razumeli — ter uganjajo vsakojake „oslarije“. Zdajci pridrvi od one tolpe jeden ter začne udrihati po naši mizi rekoč: „Jaz znam: kranjski, nemški, laški, italijanski, furlanski, in madjarski; a slovenski se nočem učiti.“ Ravno mi je bila na um prišla, kojo sem mu hotel povedati, pride krčmar ter ga vrže od naše mize. Popred pa še nekako zaničljivo reče: da nam bodo zastavo ukradli, kar so tudi res storili. Kmalu potem pozval je nekatere župan k sebi, ter jim zagrozil se, da ako v 8 dneh ne prineso zastave, da bodo pomnili, s kom imajo opravka. Prinesli so zastavo po noči, ter jo nepoškodovano položili pred hišo na pristavi. Ko smo prišli v našo vas, usipale so se psovke na nas, od nekajih naših Ozeljancev. — Mi se niti ne zmenimo za to; ali zaradi tega so bili še bolj besni na nas. Ko smo nekega večera peli naše narodne pesmi, so nas iz vseh vogalov s kamenjem posipali; in takih surovostij bilo je mnogo od onega časa pa do danes.

Valselov.

Domače stvari.

— (Grof Taaffe) ravna se po načelu: „Bella gerant alii, tu, felix Austria nube!“ tudi glede svoje obitelji. Ta mesec pomožil bode dve hčeri, dne 21. t. m. grofico Marijo Amalijo z grofom Maksom Coudenhovenom, dne 24. t. m. pa grofico Heleno z baronom Rihardom Matencloitom. Grof Taaffe ima v svoji obiteljski politiki več uspeha, nego v svoji notranji politiki.

— (Deželni pred. baron Winkler) odpeljal se je danes dopoludne z brzovlakom na Dunaj.

— (Šola „Glasbene Matice“.) Upisovalo se bode v šolo „Gl. Matice“ še v četrtek, 19. t. m. od 10. do 12. ure dopoludne v šolskih prostorih (Virantova hiša II. nadstropje). Opozarja se na to posebno one, kateri so že bili in že ostati gojenci tega zavoda, pa se še neso do sedaj zglastili, da omenjeni dan ne zamude tega storiti, ker s tem prouzročijo v razredbi poučnih ur, koja je že brez tega jako težavna in komplikovana, tako velik nerед, da bi se zaradi tega ne zamogli več vsprijeti v šolo.

— (Umrli) je na Ptui 17. t. m. po dolgej mučni bolezni g. Janez Schönwetter, c. kr. notar, nekdanji predsednik in podpredsednik Ptujsko čitalnice in 25letni njen ui, last znanega slovenskega pisatelja Frana Hubada. Lahka mu zemljica in večen spomin!

— (V bogoslovji Ljubljanskem) pričel se bode pouk, kakor čitamo v „Slovinci“ 1. oktobra. Vseh bogoslovcev bode 103, jeden vsprijetih mora v vojake.

— (Na tukajšnjo veliko realko) je doslej upisanih 335 dijakov, ki se delè po razredih tako: I. 109, II. 90, III. 50, IV. 32, V. 17, VI. 21. VII. 12. V prve tri razrede se jih bode izvestno še nekoliko oglasilo. Znamenito za realko je pač to, da o novem vodji Junovicsi doslej nini duhu ne sluha. Dasi bi bil imel zavod prevzeti že začetkom meseca, vendar o njem ni glasu, ne pisma, kakor da je imenovan „in partibus infidelium“, ne pa na realki Ljubljanski.

— (Gimnazija v Kranji), ki ima letos samo še četrtri razred, šteje samo še osem dijakov in pet profesorjev. Številke same so znamenje bližajočega se konca.

— („Koroških bukvic“) izšla sta 14. in 15. snopič, polna narodnega blaga, raznih pesnic, pravljic in priovedk. Gospod izdajatelj toži, da je

slaba kupčija. Zato pa prav toplo želimo, da bi se kupčija zboljšala. „Koroške bukvice“ imajo tako nizko ceno, snopič po 10 kr., da si jih lahko vsakdo omisli, v njih pa je toliko raznovrstnega gradiva, da bode dovolj mikalnega berila za zimske večere.

— (Vremene) je stalno neprijetno, mrzlo. Iz raznih krajev javlja se, da je slana pala in se je temperatura znižala na + 1° R. Vrhovi planin so s snegom pobeljeni in na planinah nad Kamnikom je danes opoludne snežilo. Slana je na mnogih krajih uničila ajdo, ki večinoma še ni odcvela.

— (Konjska dražba,) V soboto dne 28. septembra t. l. ob 10. uri dopoludne se bodeta na cesarja Josipa trgu v Ljubljani dva žrebeca na javni dražbi prodala.

— (Razpisana) je učiteljska služba v Zaglogu pri Cerkljah. Plača 400 gld., priklada 30 gld. in stanovanje.

Telegrami „Slovenškemu Narodu“:

Praga 17. septembra. Pri deželnozborских volitvah v treh Praških okrajih zmagali so staročeški kandidatje. V Starem mestu izvoljena sta Staročeš župan Šolc z 891 in arhitekt Viehl z 876 glasovi. Mladočeš Blažek in Vorliček dobila sta 816, oziroma 797 glasov. V Novem mestu izvoljena sta Staročeš Tomek in Touzimsky s 1389 in 1302 glasom. Mladočeš Julij Gregr in Breznovsky dobila sta 1098 in 1081 glasov. Na Malistrani dobil Staročeš Dittrich 453, Mladočeš Belsky 296 glasov.

Odesa 17. septembra. Kraljica Natalija dospela včeraj semkaj na ruski topnjači, ki je imela srbsko zastavo. Vsprejeta je bila z veliko častjo. Jutri ali pa pojutršnjem potovala bode dalje.

Dunaj 18. septembra. „Wiener Ztg.“: Finančni minister imenoval evidenčnega nadzornika Ivana Macáka v Ljubljani finančnim višnjim nadzornikom druge vrste v Trstu.

Dunaj 18. septembra. „Armee-Verordnungssblatt“ objavlja, da je vojvoda Virtemberški (vojni poveljnik v Lvovu) premeščen kot poveljnik tretjega voja v Gradec, fzm. baron Schönfeld (Gradec) kot poveljnik druzega voja na Dunaj, princ Windischgrätz, general konjice in poveljnik prvega voja kot poveljnik jednajstega voja v Lvov.

Fzm. baron König imenovan je general nadzornikom pehote. Premeščen je podmaršal Reinländer kot poveljnik 10. voja v Przemysl, podmaršal grof Grünne kot poveljnik osmoga voja v Prago. Podmaršal pl. Kriegerhammer imenovan je poveljnikom prvega voja v Krakovem. — Povodom predstoječe službene petdesetletnice podelil je cesar v priznanje v vojni in miru odličnega izvrstnega službovanja: veliki križ Leopoldovega reda z vojno dekoracijo viteškega križa fzm. Catty in Schönfeld; veliki križ Leopoldovega reda fzm. baronu Salis-Soglio, red železne krone prve vrste predsedniku vojaškega nadsodišča, baronu Döpfnerju ter imenoval podmaršala Cziharza pl. Laufer trdjavskim poveljnikom v Krakovem.

Budimpešta 18. septembra. Kalnoky zjutraj semkaj došel.

Hanover 18. septembra. Vračajoč se od manevrov v Mehle-u dospel ruski prestolonaslednik po noči semkaj in se takoj v Altono odpeljal.

Razne vesti.

* (Deseturna nevihta.) V Sarajevo in po okolici razsajala je po noči 7. t. m. silna nevihta, in sicer od 3/4 po noči do 11. ure dopoludne. Mej izredno dolgo trajajočo hudo uro je večkrat močno treščilo v razne kraje. Posebne škode nevihta ni napravila.

* (Dobodki na Eifflovem stolpu) v Parizu vrgli so od dne 15. maja pa do 10. t. m. 4,372 271'3 frankov.

* (Požar.) Iz Milana se javlja: Veliki Baruccijev mlin v Foggiji pogorel je 14. t. m. skoro do tal. Škoda ceni se na 1,200.000 lir. Tisoč in štiristo delavcev je brez zasluga. K sreči ni zgorel nobeden človek.

Trajan zdravilni vesel. Vsakeršno trganje po hrbitu in udih ter bolečine v členkih veselno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razposilja po poštnim povezjih A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaju, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

LJUBLJANSKI ZVON
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četr leta gld. 1.15.

Letni izkaz dijaške kuhinje na Ptui
v samostanu č. gg. oo. minoritov
za šolsko leto 1888/89.

V dobi od 21. septembra 1888. leta do 13. julija 1889. Ista so nastopni p. n. častiti gg. domoljubi, oziroma slavn zastopi mlodare v človekoljubni namen doposlati blagovoliji. Imena p. n. darovateljev so razvrščena po abecednem redu.

Bezjak Fran, nčitelj pri Sv. Križi poleg Slatine, 6 gld.; Bratuš Alojzij, beneficijat na Ptui, 10 gld. 50 kr.; Cilenšek Martin, profesor na Ptui, 10 gld.; Črnko Marko, mestni vikar na Ptui, 50 kr.; Čuček Josip dr., advokat na Ptui, 30 gld.; Čuš Ivan, deficient v Wittmannštáttenu, 5 gld.; Dekaništvo v Gornjem gradu, 8 gld. 50 kr.; Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 60 gld.; Eileen Fran, dijak v Mariboru, 50 kr.; Grabar Miha, župnik v p. pri sv. Urbanu v Slov. goricah, 3 gld.; Gregorec Lavoslav dr., kanonik pri Novi cerkvi in državni poslanec, 10 gld.; Gregorič Anton, tajnik Ptujsko posojilnice in posestnik, 5 gld.; Hajšek Anton, dekan v Slov. Bistrici, 3 gld.; Jurič Jakob, veleposestnik v Št. Lovrenci na Dr. polji, 5 gld.; Jurtela Fran dr., advokat na Ptui in deželni poslanec, 20 gld.; Jurca Andrej, veletržec na Ptui, 5 gld.; Kunkler Ivan, nadučitelj v Ptujski okolici, 10 gld.; Klobočar Anton, c. kr. sodn. pristav na Ptui, 20 gld.; Kosér Fran, veleposestnik v Št. Lovrenci v Slov. goricah, 1 gld.; Kunstek Luka, profesor na Ptui, 20 gld.; Majcen Ferdo, profesor na Ptui, 10 gld. 50 kr.; Meško Jakob, duh. svetovalec in župnik v Št. Lovrenci v Slov. goricah, 10 gld.; Meško Martin, župnik v Kapelah pri Radgoni, 5 gld.; Modrinjak Matija, inf. prošt na Ptui, 5 gld.; Muršec Josip dr., profesor v p. v Gradci, 5 gld.; Neimenovan 1 gld.; Okrajni zastop Ormoški 25 gld.; Okrajni zastop Ptujski 50 gld.; Oster Fran, kaplan v Cirkovcah, 3 gld.; Ploj Jakob dr., advokat na Ptui, 40 gld.; "Priatelj mladine" daroval 3 mernike rži in 52 litrov vina; Prus Dragotin dr., zdravnik v Konjicah, 3 gld.; Raisp Ferdo, upokojeni oskrbnik grofa Herbersteinskega, 10 gld.; Rath Fran, župnik v Št. Lovrenci na Dr. polji, 1 mernik pšenice; Simonič Fran, kaplan v Zavruču, 5 gld.; Slekovec Matevž, župnik pri Sv. Marku pod Ptujem, 5 gld.; Sorič Josip, župnik v Stopercah, 2 gld.; Spindler Anton, c. kr. zem. knjigovodja v Brežicah, 10 gld.; Stazinski Konrad o. minorit na Ptui, 2 gld.; Suher Fran, učitelj na Ptui, 5 gld.; Salomon Fran, veroučitelj na Ptui, 10 gld. 50 kr.; Suta Rupert, dekan v Zavruču, 10 gld.; Tikić Ivan, kaplan v Wundschuhu, 3 gld.; Triller Dragotin dr., advokaturski koncipient v Ljubljani, 3 gld.; Trstenjak Jakob, duh. svetovalec in župnik pri Sv. Marijeti pod Ptujem, 3 gld.; Zelenik Josip, veleposestnik pri Sv. Urbanu v Slov. goricah, 30 gld.; Zmazek Fran, župnik pri Sv. Urbanu v Slov. goricah, 6 gld. 80 kr.; Zupanč Jakob, kaplan v Št. Lovrenci v Slov. goricah, 5 gld.; Železinger Fran, profesor na Ptui, 15 gld. Dijaška kuhinja poda ita je ubogim dijakom v dobi od 21. septembra 1888. leta do 13. julija 1889. leta 2989 kosile v vrednosti 448 gld. 35 kr. av. v.

Naslednji mesečni izkazi kažejo število kosilcev in njih vrednost v denarjih, kosilce po 15 kr.

I.	Od 21. do 30. septembra 1888	123 kosilce = gld. 1845
II.	" 1. " 31. oktobra	405 " = , 60·75
III.	" 1. " 30. novembra	380 " = , 57·—
IV.	" 1. " 31. decembra	289 " = , 43·35
V.	" 1. " 31. januvarja 1889	326 " = , 48·90
VI.	" 1. " 28. februarja	231 " = , 34·65
VII.	" 1. " 31. marca	294 " = , 44·10
VIII.	" 1. " 30. aprila	220 " = , 33·—
IX.	" 1. " 31. maja	308 " = , 46·20
X.	" 1. " 30. junija	287 " = , 43·05
XI.	" 1. " 13. julija	126 " = , 18·90
	Vkupno	2989 kosilce = gld. 448·35

Denarno stanje je tedaj:

a) Prebitek od leta 1887/88.	135 gld. 23 kr.
b) Doneski zgoraj navedeni	525 " 80 "
Vkupni dohodki	661 gld. 03 kr.

Stroški:

a) Stroški za kosilca	448 gld. 35 kr.
b) Nagrada kuhanici in deklama	30 " —
Vkupni stroški	478 gld. 35 kr.

Vkupni dohodki	661 gld. 03 kr.
" stroški	478 " 35 "

Ostanek . . . . . 182 gld. 68 kr.

ki se porabi v šolskem letu 1889/90.

Vsem veledušnim dosedanjim dobrotnikom izrekamo v imenu obdarovane mladine najprisrješno zahvalo in sternen "Bog plati!", z gorko domoljubno prošnjo, da bi nam dozdanji blagi podporniki tudi v prihodnjem zvesti in naključenjih ostali ter se pri vsakršnih prilikah našli siromašnih dijakov dobrohotno spominjati blagovoliji. Bog in narod!

Na Ptui, meseca septembra 1889.

O. Benko Hrtič,
gvardijan in župnik.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, kakor jih rabi slovenski narod. S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar,

Odobril br. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v "NARODNI TISKARNI" v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Tržne cene v Ljubljani

dne 18. septembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 66	Surovo maslo,	70
"	5 33	"	78
Ječmen,	4 66	Jajce, jedno :	25
Oves,	2 83	Mleko, liter	8
Ajda,	5 —	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 66	Teleće	52
Koruza,	5 —	Svinjsko	60
Krompir,	2 32	Koštrunovo	34
Leča,	12 —	Pišanec	35
Grah,	13 —	Goloob	17
Fižol,	11 —	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo,	90 —	Slama,	2 32
Mast,	70 —	Drvna trda, 4 metr.	6 45
Špeh frišen	58 —	mehka, 4 "	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. sept.	7. zjutraj	739·2 mm.	26° C	sl. vzh.	jas.	
	2. popol.	736·6 mm.	11·8° C	sl. svz.	d. jas.	0·00 mm.
	3. zvečer	736·6 mm.	6·2° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 6·9°, za 6·9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 18. septembra t. l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 83·55	gld. 83·60
Srebrna renta	84·55	84·65
Zlata renta	110·10	110·65
5% marčna renta	99·55	99·45
Akcije narodne banke	913 —	913 —
Kreditne akcije	305·25	305·—
London	119·70	119·95
Srebro	—	—
Napol.	9·49	9·50·1 _A
C. kr. cekini	5·68	5·69
Nemške marke	5847 _{1/4}	58·62 _{1/4}
4% državne srečke iz 1. 1864	250 gld.	182 gld. — kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100 —	174 —
Ogerska zlata renta 4%	99 —	65 —
Ogerska papirna renta 5%	94 —	75 —
5% štajerske zemljissje odvez oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 " 75
Zemlj. obč. srečke 4% zlati zast. listi	120 —	—
Kreditne srečke	100 gld.	182 " 25
Rudolfove srečke	10 —	20 —
Akcije anglo-avstr. baške	120 —	137 " 40
Tramway-društvo velj	170 gld. a. v.	231 " 50

T u j e i :

16. septembra.

Pri Metliči: Kohn z Dunaja — Fleischer z Dunaja — Miklitsch iz Radovljice — Payer iz Fürstenfelda — Gustin iz Novega Mesta — Schifneider iz Gorice — List iz Lipskega — Elsbacher iz Laškega trga — Muric iz Zadra — Jerzabek iz Novega Mesta — Egersdorf iz Varaždina — Nemec iz Trebnjega.

Pri Sloenu: Ružič z Reke — Goldscheider z Dunaja — Fischbach z Dunaja — Lichtblau z Dunaja — Thomas z Dunaja — Bretschneider z Dunaja — Büchler iz Eslingena — Kramar iz Kavensburga — Domladeš iz Bistrica — Brož iz Idrije — Santi iz Trsta.

Pri Južnem kolodvoru: Zu pan iz Kamne gorice — Lauser iz Zagreba — Haiger z Dunaja — Strež z Dunaja — Castellanovich iz Trsta.

Kuverte s firmo

priporoča po nizkej ceni

"NARODNA TISKARNA"

v Ljubljani.

Fužinsko

mleko, smetana in surovo maslo

dobiva se vsak dan sveže

v prodajalnicah g. Jeana Schrey-a v Gradišči, v Slonovih ulicah, v Židovskih ulicah in na Mestnem trgu.

Ti predmeti pošiljajo se po dogovoru naročnikom tudi v hišo.

(736—2)

Prodaja kmetije. Hiša na Dolenjskem,

</div